

Wszyscy jesteście dziwni

kategoria:

Dla dzieci

Dla seniorów

Kultura

Teatr

autor: Teatr Nowy

19.03.2023

godz. 19:15

„Normalność nie istnieje! To po prostu nawijka, którą wam na co dzień sprzedają! My opowiemy wam inną historię. Wszyscy jesteście dziwni! Dziesięć występów i tylko jeden bilet! To co, zaczynamy zabawę?” „Wszyscy jesteście dziwni”, Karolina Sulej

Wszyscy jesteście dziwni

Finalista Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej

Autor: Karolina Sulej, Reżyseria: Olga Ciężkowska - AST Kraków, Adaptacja i dramaturgia: Anna Mazurek - AST Kraków, Scenografia/ kostiumy/ multimedia: Gabriela Porada - ASP Łódź, Muzyka: Maja Luxenberg, Kurator projektu „Nowy i Młodzi”: Remigiusz Brzyk, Inspicjent: Teresa Hajman,

Prapremiera: 3 grudnia 2021 r., Mała Scena, Występują: Barbara Dembińska, Magdalena Kaszewska, Paulina Walendziak - gościnnie, Katarzyna Żuk, Sławomir Sulej.

Karolina Sulej w swoim zbiorze reportaży „Wszyscy jesteście dziwni” opowiada historie Coney Island, wyspy, dzielnicy Nowego Yorku, wyjątkowego zagłębia zakorzenionych w amerykańskiej tradycji sideshows i freakshows. Sideshows to cyrk, ale nie cyrk monumentalny, z rozmachem, ogromną widownią, scenografią, rekwizytami. Sideshow jest bardziej kameralny, niskobudżetowy. Sideshow to show na boku. Sideshow szybko zyskał synonim, freak show: pokaz dziwolągów. Pokazy na boku wiązały się z wystawianiem na widok publiczności tego, co niecodzienne. Czasem osobliwych przedmiotów, ale w szczególności ludzi o wyjątkowym wyglądzie lub umiejętnościach. Sulej przedstawia historię tego zjawiska, posługując się nie tylko historyczno-reporterską narracją ale przede wszystkim

zapisami opowieści i rozmów z członkami społeczności Coney Island. Z jej reportażu wyłania się obraz innej, nieznannej Ameryki, społeczności osób wykluczonych przez system, przede wszystkim z powodu niepełnosprawności i wrodzonych wad, które uniemożliwiają im wtopienie się w idealny obraz społeczeństwa amerykańskiego snu.

W spektaklu stworzona zostanie przestrzeń dla nienormatywnych opowieści, nie znajdujących często dla siebie miejsca w nurcie medialnego mainstreamu. Realizatorzy oddają głos wyrzuconym poza nawias idealnie zunifikowanego społeczeństwa i zachęcają aby uczyć się od nich prawdziwej odwagi, pasji, miłości i eksplorowania piękna niezależnego od wartości rynkowej. Coney Island było krzywym zwierciadłem, w którym przeglądała się cała Ameryka – ze wszystkimi swoimi pragnieniami, tajemnicami, sprzecznościami i wyobrażeniami. Analizując strategie dramaturgiczne cyrkowych performansów, wykorzystujących bezpośredni kontakt charyzmatycznych artystów z oczarowaną publicznością, był to czuły świat barwnych postaci. Wyjątkowych bohaterów, którzy poprzez hiperbolę, choć balansującą na granicy utopijnej iluzji, odkrywają przed widzami wspólne wszystkim lęki, niepokoje, tęsknoty i marzenia. Z uśmiechem na ustach sugerują, że przy odpowiednim nastawieniu to, co pozornie niemożliwe, nagle staje się realne. Bohaterowie Sulej, performerzy „pokazów dziwolągów”, opowiadają o drodze do akceptacji swojej odmienności, a wręcz o nadawaniu jej ekscentrycznej wzniosłości, wyjątkowości, aury czegoś niesamowitego. Coney Island jest dla nich też miejscem, w którym odnaleźli akceptującą ich wspólnotę i poczucie własnej wartości. Ważnym aspektem opowieści, który twórcy zamierzają przenieść do teatralnej narracji jest również wiszące latami nad Coney Island widmo zawłaszczenia terenu wyspy przez kapitalistyczne korporacje dążące do likwidacji funkcjonujących przy wielkich parkach rozrywki sideshows. Ten temat jest mocno rozwijany w reportażu, szczególnie w opowieściach członków społeczności, która choć dalej aktywna, w większości opiera się na działaniach aktywistów starszego pokolenia żyjących wspomnieniami o świetności Coney Island. „Wszyscy jesteście dziwni” to uniwersalna opowieść o wspólnocie czerpiącej siłę ze swojej wewnętrznej różnorodności, o trosce, o człowieczeństwie. O utopii, w której mogą spotkać się wszyscy niemający możliwości stawać do wyścigu. O świecie, w którym każda słabość przy zmianie narracji może stać się siłą. I który dzięki wspólnym staraniom i wzajemnej empatii, może wydawać się czasem na wyciągnięcie ręki.

Spektakl realizowany w ramach projektu „Nowy i Młodzi”

